

EL CANAL DE REG DEL PIRIGALLO XVI.

ELS CANALS SECUNDARIS: EL REAPROFITAMENT I LA QUALITAT DE L'AIGUA COM A EINA DE PROJECTE

Un cop analitzats els recursos hídrics i el cicle de l'aigua de reg a Capinota podem establir que la insuficiència de cabal d'aigua i la baixa qualitat d'aquesta no depenen únicament de la conca d'aportació del riu Arkhe. Hi ha un gran volum d'aigua que es perd a causa de l'actual gestió d'aquesta en el reg pel desapropfitament en el retorn a la xarxa. Es disposa d'una gran quantitat d'aigua recollida pels canals resultant d'una tanda de reg o de l'aigua pluvial que es malgasta o no s'utilitza, sumat que els canals són un punt d'evacuació d'aigües residuals dels habitatges (no de sanejament, sent aquest filtratge directament al terreny a través de fosses sèptiques), la qualitat d'aquesta resulta no apte per al seu reaprofitament. Les aigües pluvials poden ser també una font de contaminació important, concentren productes atmosfèrics així com residus d'olis de cotxe o matèries en suspensió. Pensant no només en el reg sinó en el cicle complet de l'aigua, un gran volum no tractat i contaminant és recollit però desapropfitat i retorna al riu en unes condicions que poden afectar l'ecosistema natural d'aquest.

L'aigua utilitzada en usos domèstics conté principalment matèria orgànica, essencialment carbonatada, que absorbeixen l'oxigen en la seva desembocadura al riu, en detriment de la fauna i flora aquàtica, així com la presència d'elements tòxics detectats com el nitrogen amoniacal o el fòsfor.

ELS ESTANCS DE PLANTES MACROFITES

Es important considerar tant la possibilitat de reaprofitar l'aigua pluvial i residual del reg, fent més eficient la gestió de l'aigua en l'agricultura de Capinota, com actua en conseqüència amb els recursos naturals presents i reduir els elements nocius que retornem a l'ecosistema del riu.

El mètode emprat, cada cop més habitual en Europa i Amèrica Llatina, consisteix a fer circular aquestes aigües residuals a través d'estanys de macròfits, tant en la seva rebuda a la xarxa com en el seu retorn al riu.

Aquestes plantes ralentitzen el corrent, afavorint el sediment de les matèries en suspensió i el mantenen oxigenat mitjançant l'aportació d'oxigen a través de les seves arrels, on a més a més s'hi cultiven bacteries que depuren l'aigua.

Aquestes llacunes faciliten la dilució de les aigües residuals i eviten males olors, la seva integració en el paisatge es fa a través de plantes autòctones i el manteniment és gairebé nul.

